

AFSLUTNINGSKONFERENCE VIOL D. 26.11.2014 ~ DIALOGCAFÉ OMSORG

v/ Agnete Sillesen, Ann-Britt Lærkedahl Larsen, Nadja Lysen, Peter Busch-Jensen, Inge Bjerregaard og Charlotte Haven.

I vores dialogcafé valgte vi at arbejde ud fra følgende drejebog:

Programpunktet motiveres ift. fire korte oplæg omkring eksempler på de velfærdsteknologier, som professionsuddannelserne har arbejdet med i projektperioden:

Fase 1: (5 min.)

Kritik/udfordringsfase: hvor deltagerne kritisk ser på, hvad de tænker der fungerer, og hvad der ikke fungerer ved brugen af velfærdsteknologien i praksis og hvilke udfordringer, der kan være ved at anvende velfærdsteknologi.

Kritikken/udfordringerne skrives ned på lyserøde lapper

Fase 2: (5 min.)

Muligheds/drømmefase: hvor deltagerne diskuterer hvilke muligheder velfærdsteknologien skaber for arbejdet med borgerne, patienterne, børnene, klienten og/eller samfundet, og hvilke drømmescenarier de ser ved anvendelsen af velfærdsteknologi

Mulighederne/drømmene skrives ned på gule lapper

Fremlæggelse:(10 min.)

Hver gruppe fremlægger kort hvad de er kommet frem til. Hvis der er tid tager vi en fælles diskussion. Alle lapperne sættes op på vægavisen (plancherne)

Debat på baggrund af følgende dilemmaer:

Skoleområdet: Vi taler ofte om ny teknologi som blot et redskab for vores praksis. Når vi taler med fx skolelærere og socialrådgivere om deres arbejde, er det dog tydeligt, at teknologier er langt mere end blot redskaber for deres praksis, det er også 'redskaber', der ændrer denne praksis: ændrer de kollegiale relationer, vi indgår i, vores relationer til 'borgeren', forventningerne til vores arbejde og vores indflydelse på det.

Hvordan sikrer vi god balance mellem investeringer i ny teknologi og samtidige investeringer i viden om og muligheder for at diskutere teknologiers betydning for vores arbejdsopgaver, arbejdsbetingelser, samarbejds måder, borgerkontakt og organisationsmåder?

Daginstitutionsområdet: De seneste 5-10 år har vi oplevet de digitale mediers indtog i daginstitutionerne. Vi har været vidne til mange forskellige pædagogiske strategier på området, helt fra den overbegejstrede gruppe og til den berøringsangste. Virkeligheden er, at vi ikke længere kan debattere hvorvidt vi mener de digitale medier har en plads på daginstitutionsområdet, for det er et vilkår!

Hvordan sikrer vi os at velfærdsteknologi (iPads/tablets – apps) bliver anvendt som pædagogisk redskab og ikke passivering af børn i daginstitutionen?

Socialrådgiverområdet: Kan vi kræve det samme af alle borgere, når vi indfører fælles digitale løsninger som fx e-boks, nem-konto og nem-id?

Diskuter, hvordan vi kan tage hånd om eksempelvis:

- Ordblinde?
- Hjemløse?
- Ældre?
- Andre udsatte grupper?

Sygeplejeområdet: Robotter bliver nu introduceret i det vi traditionelt set har betragtet som etisk krævende situationer og kontekster som hospitaler, plejehjem og private hjem. Kan de anerkendte og traditionelle værdier for sundhedsvæsen og sundhedsprofessionelle dermed blive presset af robotternes indmarch – eller kunne det faktisk blive redningen for værdierne?

Hvad gør det ved omsorgen når fx nærhed, empati, selskab, kærlighed overlades til robotterne? Og hvilke værdier er på spil her?

Konklusion på baggrund af de medvirkendes kommentarer under henholdsvis 1. muligheder og 2. udfordringer:

1. Muligheder:

Understøttelse af det individuelle barn ved hjælp af teknologi, der samspiller med barnet og gruppen (Daginstitution)

Ved gennemgangen af de kommentarer deltagerne nedfældede på vores Post It's, kan vi se en klar overvægt i fokus på mulighederne for samspil med børn og voksne samt brugen af digitale hjælpemidler som understøttende redskaber. Ved *understøttende* bliver der primært lagt vægt på det enkelte menneske. Understøttelse ses både som støtte i overgange mellem fx daginstitution og skole, fysisk aflastning på bl.a. sundhedsområdet, så der kan fokuseres mere på den gode relation, skræddersyede løsninger udviklet sammen med praksis, for i nogle tilfælde er teknologien altså bedre, og ikke en erstatning for fx samværet. Digitale løsninger kan være med til at øge mulighederne for individualisering og ses generelt som potentielt understøttende i det tværprofessionelle samarbejde – muliggør en fælles refleksion om faglighed.

2. Udfordringer:

I dialogen omkring udfordringer på det digitale område var fokus meget rettet mod manglen på tid og ressourcer i forhold til overblik og implementering af ny teknologi samt overblikket og tiden til indkøb af teknologiske midler. Der blev derfor lagt op til nogle af følgende spørgsmål:

Hvilke teknologikompetencer skal vi have?

Kritisk over for producenter – imødekommer produktet behovet?

Kender vi borgernes behov? – Brugerinddragelse

Der blev også diskuteret risikoen for at udbredelsen af digitale hjælpemidler ville fratage børn og voksne evnen til - eller muligheden for at udvikle egne færdigheder.

Sidst men ikke mindst var der den etiske debat omkring brugen af digital teknologi. Der er en udbredt bekymring for, at "alle" gerne vil være uafhængige – men for nogen giver "afhængigheden" den eneste sociale kontakt, og det blev påpeget, at ofte sker implementeringen af teknologien inden man overhovedet har afdækket, hvad behovene egentlig er.

Konklusion:

I vores café blev vi opmærksomme på, at området for digital teknologi stadig er til debat. Der er endnu mange holdninger *for* og *imod* digitale løsninger, og der er stadig meget der skal afprøves. Det kan være en fordel for de kommunale instanser at inddrage de ansatte lærere, pædagoger, socialrådgivere, sygeplejersker mm til både uddannelse i anvendelsen af digitale teknologier samt til udvælgelse af relevante redskaber. Dette både til afprøvning og debat internt i personalegrupperne såvel som afprøvning sammen med de relevante målgrupper.

AFSLUTNINGSKONFERENCE VIOL D. 26.11.2014 ~ DIALOGCAFÉ OMSORG

v/ Agnete Sillesen, Ann-Britt Lærkedahl Larsen, Nadja Lysen, Peter Busch-Jensen, Inge Bjerregaard og Charlotte Haven.

Stemningsbilleder

TEKNOLOGI OG ETISKE OVERVEJELSER

Kan vi kræve det samme af alle borgere, når vi indfører fælles digitale løsninger som fx e-boks, nem-konto og nem-id?

Diskuter, hvordan vi kan tage hånd om eksempelvis:

- Ordblinde?
- Hjemløse?
- Ældre?
- Andre udsatte grupper?

